

samling stod det ærede Medlem op og forlangte til Trods for, at det var hans Partis Regering, der havde sluttet denne Sag, at der skulde nedsættes et nyt Udvalg til Undersøgelse af Sagen. Nu har det ærede Medlem reduceret det hele til, at der er nogle Forhold dernede mellem Broder og Søster, der ikke er kommet i Betragtning ved Valutareguleringen. Det ved jeg saa udmærket godt. Men den Gang forlangte det ærede Medlem hele Sagen taget op, og det er det ærede Medlem, som har agiteret nede i Sønderjylland om denne Sag og skabt Uro. Naar Venstres Regering ønskede Sagen sluttet, var det, fordi den ikke vilde, at den Sag stadig skulde volde Uro og Bitterhed dernede. Saa søgte det ærede Medlem at komme udenom ved at sige: Ja, men den Gang den Sag blev sluttet, var jeg ikke Medlem af Rigsdagen, og saa angaar det ikke mig. Jeg har derfor Lyst til at spørge Venstres Ledere om følgende: Naar man fra Venstrepartiets Side inviterede os andre til at være med til at slutte en saadan Sag, var det saa ikke, fordi der ikke skulde laves mere Politik paa den Sag? Da jeg i Gaar gjorde opmærksom paa det, saa jeg, at den tidligere Statsminister, Hr. N. Neergaard, tilnikkede mig. Og jeg har Lyst til at faa at vide, om ikke den Maade at tage Sagen paa er bindende for Venstres Mænd, ogsaa for dem, som senere kommer til. Jeg synes, at de andre Partier har Krav paa at faa det at vide, for for os er det bindende. Ingen af os andre, hverken Radikale eller Konservative eller Socialdemokrater har ved de Valg, der har været afholdt, paa nogen Maade omtalt denne Sag ud over det, at vi havde Forpligtelse til at skabe Ro om den.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed afsluttes Rækken af korte Bemærkninger.

C. O. Pedersen: Jeg maa maaske sige til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, at det er mig ikke først og fremmest om at gøre at faa skabt Ro om denne Sag, men om at faa skabt Ret, og naar der er begaaet Uret overfor de umyndige, som jeg har peget paa, ønsker jeg ikke Ro om Sagen, før der er øvet Ret. Det skal der ikke være Tvivl om. Det Standpunkt har jeg taget hjemme, og det Standpunkt tager jeg her, og det forandrer ikke noget ved denne Sag, at man maaske tidligere har taget et andet Standpunkt. Jeg gaar ud fra, at det Spørgsmaal har man ikke overvejet den Gang.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Wilmann har misforstaaet mig noget. Jeg har ikke talt om Over-Skyldraadets Forhøjelser i og for sig, men jeg har talt om den *Virkning*, disse Forhøjelser faar paa Formueskatten. Det er det væsentlige, for paa de andre Omraader bliver der lige Ret, men det bliver der ikke med Hensyn til Formueskatten, efter at disse Forhøjelser er sket. Det ligger i, at Over-Skyldraadet har sendt sine Meddelelser om disse forhøjede Ansættelser ud til forskellige Tidspunkter. Hvis det havde sendt dem alle ud samtidig, havde de faaet Virkning med Hensyn til Formueskatten hele Landet over til samme Tid. Nu er der kun 5 Sogne, i hvilke Forhøjelsen har faaet Virkning. Jeg tror, det ærede Medlem vil indrømme mig, at det burde ikke være saaledes. Jeg sagde, at der er ikke nogen at rette Bebrejdelse imod, for det hele hviler paa Tilfældigheder, men kan danske Skattelove hvile paa Tilfældigheder, det er det, der er Spørgsmaalet.

Brorsen: Jeg havde Lejlighed til for nogen Tid siden her under Finanslovdebatten at omtale nogle Spørgsmaal, som jeg finder mig foranlediget til at komme tilbage til i Anledning af Udtalelser, der er faldet her, siden jeg holdt min Tale. Jeg vil begynde med at udtale en Tak til den højtærede Landbrugsminister. I Anledning af Mund- og Klovesygeepidemien henstillede jeg til Ministeren, om han ikke fandt sig foranlediget til snarest at tage Initiativet til, at der kom en Forhandling i Gang mellem Landbrugsorganisationerne og Landbrugsministeriet om Tilvebringelsen af mere simple og enkle Regler, saaledes at den Nyordning, der blev truffet, kunde blive billigere for Staten end den gældende Ordning. Jeg takker Landbrugsministeren, fordi han saa hurtigt har taget Initiativet til at faa sammenkaldt et Møde i den Anledning, og saa vidt jeg har erfaret, er Resultatet blevet, at man har skabt mere simple Regler, hvis Gennemførelse vil blive betydelig billigere for Staten end de nuværende.

Jeg rejste et andet Spørgsmaal, det var med Hensyn til Amtsbeskatningen, og henstillede til den højtærede Indenrigsminister at udtale sig om hele dette Spørgsmaal. Det gjorde han ogsaa, men meget kort og efter min Mening meget intetsigende. Jeg kan altsaa ikke takke den højtærede Indenrigsminister for hans Udtalelser. Det forekom mig, at han talte, fordi han naturligvis skulde sige noget, men det var ham egentlig mest om at gøre at komme fra det saa